

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
- 2) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT และ 3) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ซึ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ และผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

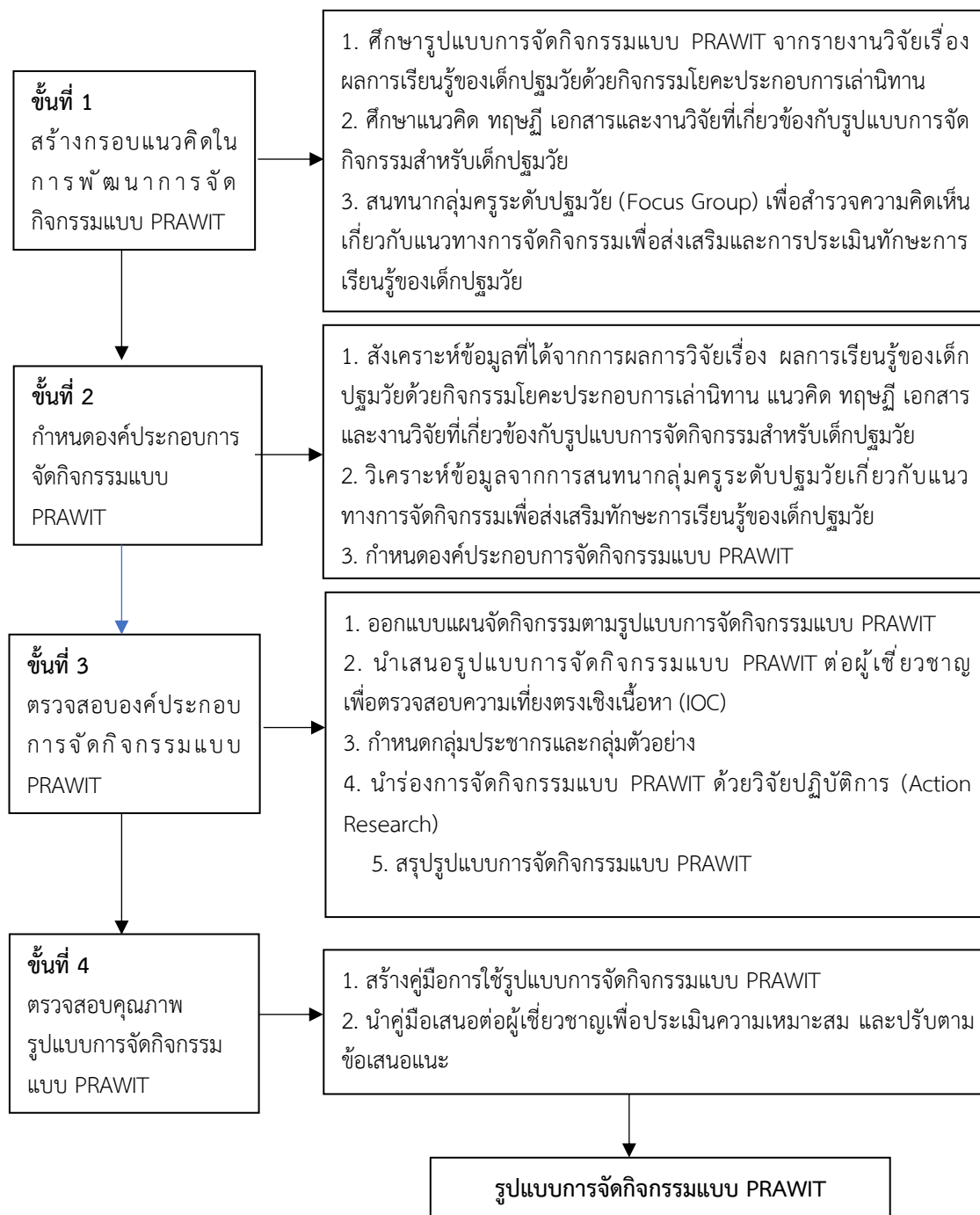
ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 3 การขยายผลรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

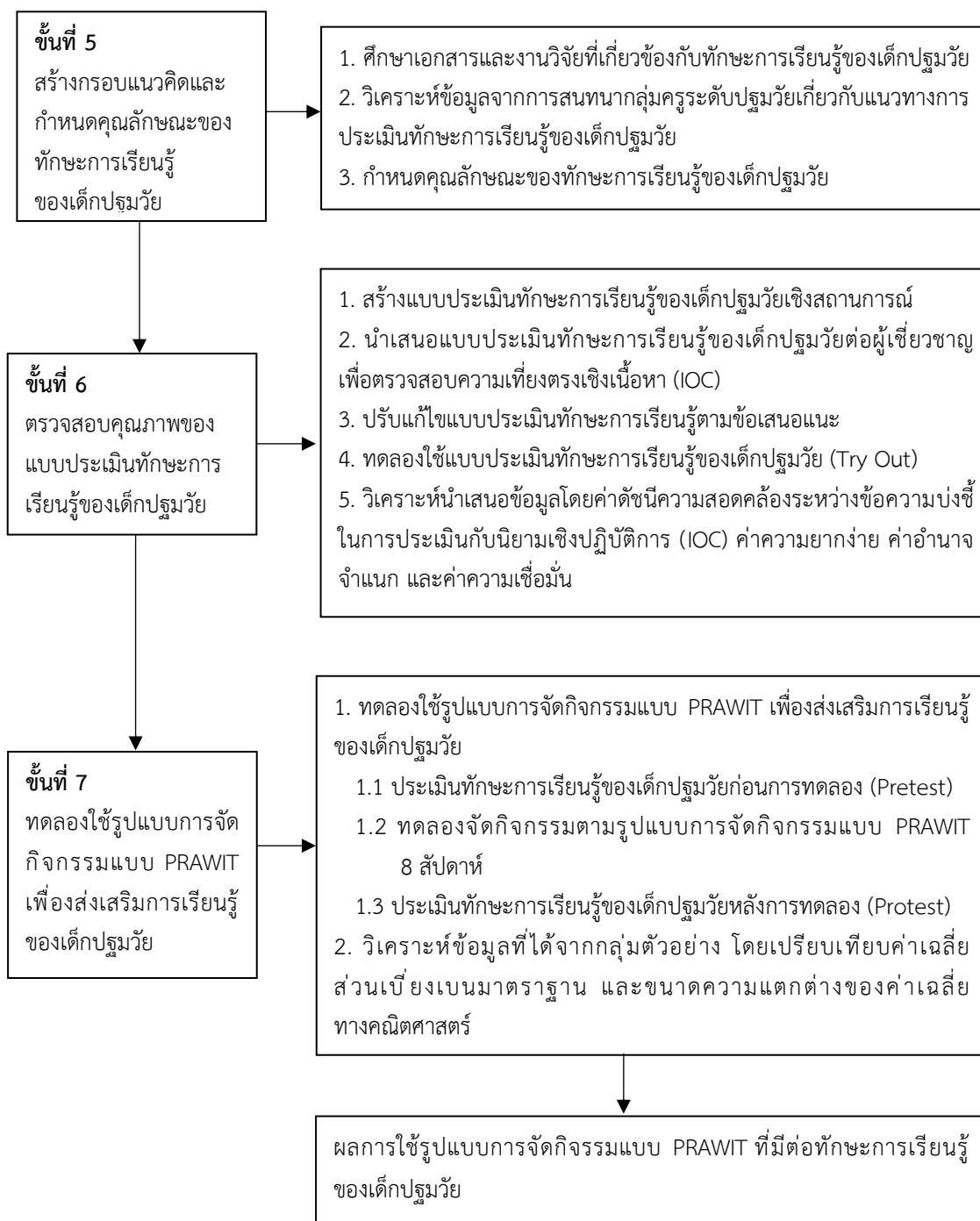
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

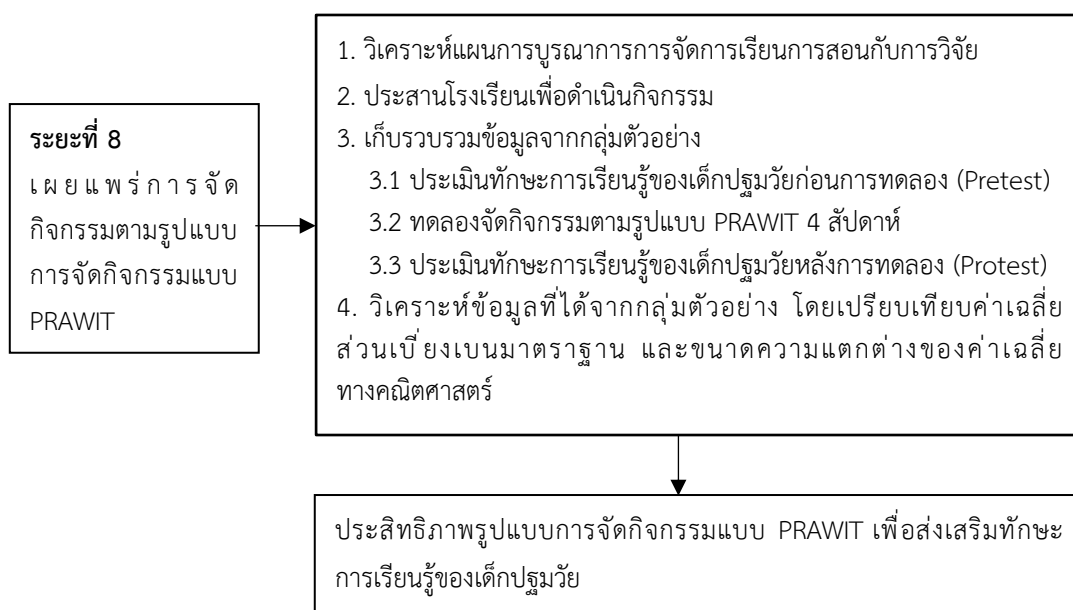
ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ภาพที่ 3.2 แสดงขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 3 การขยายผลรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้
ของเด็กปฐมวัย

ภาพที่ 3.3 แสดงขั้นตอนการขยายผลรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะ
การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนระดับอนุบาล ช่วงอายุ 4-5 ปี เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาวิจัย ด้วยเหตุผลพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านอารมณ์ และพัฒนาการด้านสติปัญญา อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมสำหรับรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT โดยมุ่งเน้นดำเนินกิจกรรมในช่วงกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ด้วยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ต้องตอบสนองธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มศักยภาพ และความสามารถในการรับรู้ของเด็กวัยอนุบาลอยู่ในขั้นของ Symbol System คือ สามารถรับรู้ได้ดีจากสื่อเชิงรูปธรรม เช่น เพลง นิทาน เกม การเคลื่อนไหวละคร ผ่านสิ่งแวดล้อมที่พร้อม ซึ่งนำไปสู่การค้นพบความถนัดหรือความสามารถทางปัญญาเฉพาะแบบของตนเองสามารถจำแนกประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามกระบวนการวิจัยและการพัฒนา ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มนำร่องการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ประชากร คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4 - 5 ขวบ จำนวน 60 คน เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตสาขาลำปาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีทั้งหมด 4 ห้องเรียน และจับสลากเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน ได้รับการจัดกิจกรรมตามกระบวนการรูปแบบ PRAWIT ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม บันทึกผลการจัดกิจกรรม และปรับลักษณะการดำเนินกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้เกิดความชัดเจนของรูปแบบการดำเนินกิจกรรมแบบ PRAWIT ที่มีความเหมาะสมกับพัฒนาการช่วงวัย และสอดคล้องกับกรอบทักษะการเรียนรู้ที่กำหนด เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี ในช่วงเวลา 09.00 - 10.00 น. ช่วงนิทานส่งเสริมกระบวนการคิด และกิจกรรมเสริมประสบการณ์

กลุ่มที่ 2 กลุ่มทดลองเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ประชากร คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4 - 5 ขวบ จำนวน 65 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสาธิตละอออุทิศสาขาลำปาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีจำนวนทั้งหมด 4 ห้องเรียน และเลือกแบบเจาะจง 1 ห้องเรียน จำนวน 21 คน ที่มีระดับอายุใกล้เคียงกับกลุ่มนำร่อง เนื่องจากโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ จัดแบ่งห้องเรียนตามเกณฑ์อายุ และดำเนินการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี ในช่วงเวลา 09.00 - 10.00 น. ช่วงนิทานส่งเสริมกระบวนการคิด และกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ซึ่งก่อนดำเนินการทดลองผู้วิจัยได้ประเมินทักษะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง และประเมินทักษะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบประเมินชุดเดียวกัน หลังการทดลองจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT 8 สัปดาห์

กลุ่มที่ 3 กลุ่มขยายผล เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ที่มีต่อทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ประชากรเป้าหมายในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นอนุบาล อายุ 4 - 5 ขวบ จำนวน 506 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเขตจังหวัดลำปาง จำนวน 4 โรงเรียน และเลือกแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติ ดังนี้ 1) เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับอนุบาลสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 4-5 ขวบ เพราะมีอายุใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างชั้นนำร่อง และชั้นทดลอง

2) มีครูประจำชั้นระดับอนุบาลที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 10 ปี 3) โรงเรียนทั้ง 4 อยู่ในสังกัดที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีความแตกต่างของลักษณะผู้เรียน ทั้งนี้มีโรงเรียนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดจำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนผดุงวิทยา (วัดศรีบุญเรือง) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน นักศึกษาจัดกิจกรรมตามกระบวนการแบบ PRAWIT ที่กำลังเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4 - 5 ขวบ จำนวน 35 คน

2. โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านศรีบุญเรือง) สังกัดเทศบาลนครลำปาง นักศึกษาจัดกิจกรรมตามกระบวนการแบบ PRAWIT ที่กำลังเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4 - 5 ขวบ จำนวน 25 คน

3. โรงเรียนเทศบาลอนุบาลลำปาง (เขลางค์รัตน์อนุสรณ์) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักศึกษาจัดกิจกรรมตามกระบวนการแบบ PRAWIT ที่กำลังเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4 - 5 ขวบ จำนวน 35 คน

4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหนองหล่ม สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น นักศึกษาจัดกิจกรรมตามกระบวนการแบบ PRAWIT ที่กำลังเรียนเตรียมความพร้อมอนุบาล อายุ 4 - 5 ขวบ จำนวน 11 คน

ทั้งนี้นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยเป็นผู้ช่วยวิจัยในการดำเนินการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี ในช่วงเวลา 09.00 - 10.00 น. ช่วงกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ซึ่งก่อนดำเนินการทดลองได้ประเมินทักษะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง และประเมินทักษะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบประเมินชุดเดียวกัน หลังการทดลองจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

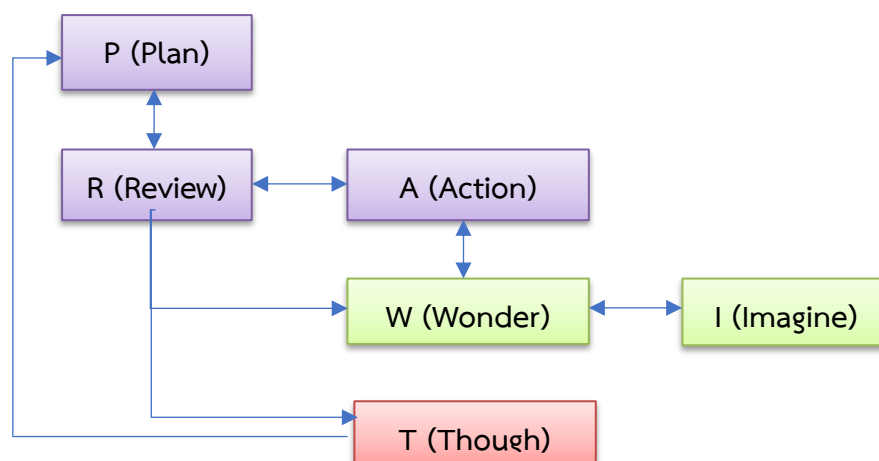
2. เครื่องมือการวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ขั้นที่ 1 สร้างกรอบแนวคิดในการพัฒนาการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

1. รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เป็นการออกแบบกิจกรรมโดยวิเคราะห์จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมโยคะประกอบการเล่านิทาน ซึ่งการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยมีผลการเรียนรู้หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม และจากบันทึกผลการปฏิบัติกรรมการโยคะประกอบการเล่านิทาน พบว่า เด็กให้ความสนใจกับการฟังเนื้อหาของนิทาน เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ และสมาธิเริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ ทั้งยังสามารถเป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรม ผู้ปกครองให้ความสนใจและขอเนื้อหาของนิทานเพื่อนำกลับไปให้บุตรหลานได้ปฏิบัติที่บ้าน ผู้วิจัยจึงได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมโยคะประกอบการเล่านิทานเป็นกิจกรรมเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างครูและผู้ปกครอง คือรูปแบบ PRAWIT ซึ่งแบ่งรูปแบบการจัดกิจกรรมเป็น 3 ระยะ ดังภาพที่ 3.4

ภาพที่ 3.4 รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ก่อนการศึกษาพัฒนา

จากภาพที่ 3.4 รูปแบบได้จากการรวบรวมบันทึกหลังการจัดกิจกรรม และประชุมผู้ช่วยนักวิจัย เพื่อนำข้อมูลมาสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมโยคะประกอบการเล่านิทานให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยเน้นกระบวนการทำงานร่วมกันของเด็ก ครูและผู้ปกครอง เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเต็มศักยภาพ เป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 : P – R - A (ชวนเรียนรู้) สัปดาห์ที่ 1 – สัปดาห์ที่ 8

P (Plan) หมายถึง การวางแผนการดำเนินกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรม หรือทีมดำเนินกิจกรรม ร่วมกันวางแผน การดำเนินกิจกรรมในประเด็นต่างๆ

R (Review) หมายถึง การทบทวนกระบวนการวางแผนการดำเนินกิจกรรม กระบวนการ ดำเนินกิจกรรม

A (Action) หมายถึง การลงมือปฏิบัติ เป็นขั้นของการนำแผนที่วางไว้และได้ทบทวนถึง ความเหมาะสมมาปฏิบัติ และจดบันทึกผลระหว่างการดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับทบทวนและปรับแผน ได้ทันท่วงที

ระยะที่ 2 : W - I (ลองทำดู) สัปดาห์ที่ 9 – สัปดาห์ที่ 19

W (Wonder) หมายถึง สิ่งมหัศจรรย์ จากการบันทึกผลการจัดกิจกรรมของครูประจำชั้น พบว่า เด็กมีความตื่นตากับนิทานเรื่องเดิมที่ได้ลองทำซ้ำ และสนุกกับการปฏิบัติกิจกรรมนั้น คือเป็นช่วงเวลาพิเศษและมหัศจรรย์ที่สุดสำหรับเด็กในการเรียนรู้ อีกทั้งเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น พร้อมทั้งจะแสวงหาความรู้ต่างๆ ที่อยู่รอบตัวตลอดเวลา โดยไม่มีความเขินอาย เศร้าหมอง แม้การลงมือปฏิบัติของเขาจะผิดเพี้ยนไปบ้าง แต่เด็กก็มีพลังที่แสดงเรียนรู้สิ่งใหม่อยู่เสมอ ผู้วิจัยจึงเรียกขั้นนี้ว่า สิ่งมหัศจรรย์

I (Imagine) หมายถึง จินตนาการ การที่เด็กมีความพร้อมในปฏิบัติกิจกรรมนั้นย่อมส่งผลต่อ การทำงานของสมองที่จะสามารถจดจำ จินตนาการท่าทางของการเคลื่อนไหวแบบโยคะไปพร้อมกับ เนื้อหาของนิทานที่มีความต่อเนื่องจะสอดคล้องกับท่าโยคะที่มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงไปตาม เนื้อหาของนิทาน ที่สามารถปฏิบัติ ซึ่งระยะนี้เด็กเริ่มมีสมาธิ และความพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรม โยคะประกอบการเล่านิทานด้วยตนเอง และสลับหมุนเวียนเปลี่ยนการเป็นผู้นำผู้ตามเมื่อเด็ก มีความพร้อมที่มากขึ้นมา และให้แรงเสริมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นพฤติกรรม ที่ดี ระยะนี้ครูประจำชั้นยังต้องมีการจดบันทึกผลระหว่างการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อ ปรับทบทวนและปรับแผนได้ทันท่วงที

ระยะที่ 3 : T (หนูทำได้) สัปดาห์ที่ 20 – สัปดาห์ที่ 24

T (Though) หมายถึง ความคิดหรือปัญญา การเข้าร่วมกิจกรรมโยคะประกอบการเล่านิทาน นั้นสิ่งที่ครูประจำชั้นได้สังเกตเห็น คือ เด็กมีความภูมิใจในการเป็นผู้นำ มีสมาธิที่ดีขึ้น และผู้ปกครอง อยากร่วมมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเด็ก ดังนั้นขั้นนี้ผู้วิจัยจึงเพิ่มกระบวนการของการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้ผู้ปกครองเขามามีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก โดยมีส่วนร่วมในการชักชวน ทบทวน สิ่งที่เด็กได้ปฏิบัติที่โรงเรียน แต่เนื่องจากผู้ปกครองไม่ได้เข้าร่วมอบรมหรือประชุม รูปแบบการจัดกิจกรรมโยคะประกอบการเล่านิทาน ดังนั้นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ปกครองได้เป็น อย่างดีคือเด็ก นั้นแสดงให้เห็นว่าเมื่อเด็กสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตนเอง สู่ผู้ปกครองได้ จึงจำเป็นต่อการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบมากที่สุด ซึ่งในระยะนี้เด็กจะเริ่มมีสมาธิ ในการปฏิบัติกิจกรรม เพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้จาก จังหวะการเคลื่อนไหวร่างกาย การเตรียม เปลี่ยนท่า การหยุด การนิ่ง และ มีความพร้อม ความมั่นใจในการเป็นผู้นำมากขึ้น ดังนั้นครูควรให้แรงเสริมทุกครั้งเพื่อกระตุ้นให้ เด็กแสดงพฤติกรรมที่ดี และเริ่มให้ผู้ปกครองเขามามีบทบาท โดยการให้เด็กนำแผ่นบันทึกเสียง กลับไปทำที่บ้านกลับไปปฏิบัติให้ผู้ปกครองดูในช่วงเย็น หรือวันหยุด ระยะแรกอาจจะเริ่มด้วยเรื่องที่

เด็กชอบมากที่สุดก่อนเพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจ แล้วค่อยๆ เปลี่ยนเนื้อหาเมื่อเด็กต้องการ ครูอาจร่วมมือกับผู้ปกครองในการสังเกตสมาธิขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้ผู้ปกครองช่วยบันทึกหรือ บอกล่าสนทนาทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ผ่านสังคมออนไลน์ตามความเหมาะสมของบริบทของแต่ละพื้นที่ ภาระนี้ครูประจำชั้นยังต้องมีการจัดบันทึกผลระหว่าง การดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับ ทบทวนและสะท้อนจุดประสงค์ที่วางแผนไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าควรปรับรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ให้สามารถ ดำเนินกิจกรรมให้แล้วเสร็จภายใน 1 วัน ปรับความหมายของ PRAWIT ให้ความหมายมีลักษณะ เป็นรูปธรรมและสามารถบูรณาการ 6 กิจกรรมหลักตามที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยได้กำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรม และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมรูปแบบ PRAWIT เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การจัดเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย

2.1 ทฤษฎีพหุปัญญาของ Gardner (Theory of Multiple Intelligences) โดยอธิบายว่า เซอร์ปัญญา (Intelligences) เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมต่างๆ หรือการ สร้างสรรค์ผลงานต่างๆ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมในแต่ละแห่ง รวมทั้ง ความสามารถในการตั้งปัญหาเพื่อจะหาคำตอบและเพิ่มพูนความรู้ มีความเชื่อพื้นฐาน 2 ประการคือ เซอร์ปัญญาของบุคคลแต่ละคนมีความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างไปจากคนอื่น และมีความสามารถในด้านต่างๆ ไม่เท่ากัน ความสามารถที่ผสมผสานกันออกมา ทำให้บุคคลแต่ละคนมี แบบแผนซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน และเซอร์ปัญญาของบุคคลจะไม่คงอยู่ที่ระดับเดิมที่ตนเองมีตอน เกิด แต่จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม (ทศนา เขมมณี, 2561, น. 86)

2.2 รูปแบบลีลาการเรียนรู้ของ VAK (The VAK multi-sensory approach to learning and teaching) เป็นการนำเสนอการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของ มนุษย์ ช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ว่า ผู้เรียนเรียนรู้โดยรูปแบบที่แตกต่างกัน และช่วยในการออกแบบ การเรียนการสอน การสร้างประสบการณ์ และการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และ อธิบายรูปแบบลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) ผู้ที่เรียนรู้ผ่านการดู หรือจักษุสัมผัส (Visual Learning Style) หมายถึง การดูหรือสังเกต หมายถึงถึงภาพไดอะแกรม การสาธิต การแสดง เอกสาร ภาพยนตร์ แผนภูมิ ผู้เรียนผ่านการฟัง หรือโสตสัมผัส (Auditory Learning Style) หมายถึง การส่งผ่านข้อมูล ผ่านการฟัง การพูดที่เกี่ยวกับตนเอง และผู้อื่น หรือเสียงต่างๆ และผู้ที่เรียนผ่าน ทางการเคลื่อนไหวร่างกายหรือกายสัมผัส (Kinesthetic Learning Style) หรือบางที่ใช้ว่า Tactile หมายถึง การได้รับประสบการณ์สัมผัสทางกาย เช่น การสัมผัส ความรู้สึก การกอด การปฏิบัติ และ ประสบการณ์ที่เป็นการปฏิบัติจริง (Practical Hands-on Experience) รวมทั้งการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อ-ความรู้สึกทางกาย หรือการทำงานที่ต้องใช้มือและกายสัมผัส (เยาพา เดชะคุปต์, 2554, น.44, 47-48)

2.3 พัฒนาการการคิดของ Vygotsky (อ้างถึงใน จีระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ, 2553, น. 172-174) กล่าวว่า เด็ก คือ ผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และไม่ใช่แค่สะท้อนสิ่งที่ถูกสอนเพียงอย่าง เดียว แต่จะเกิดจากการได้แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมจากพฤติกรรมเท่าที่เด็กจะทำได้ แต่ยังไม่ เพียงพอสำหรับแนวคิดใหม่ที่จะเกิดออกมา จึงควรใช้การเรียนรู้ค้นคว้าหาเองตามธรรมชาติแยกออก

จากการเรียนการทดลองที่ผู้ใหญ่สร้างเนื้อหาในสิ่งแวดล้อมสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาทักษะหรือหลักการใหม่ให้เกิดขึ้นในใจเด็กจากการค้นพบเดิมที่เด็กมีอยู่ ทั้งนี้ความสามารถของเด็กในแต่ละวัยมีจำกัด เพราะความสามารถทางปัญญาภายในของเด็ก และขาดประสบการณ์ทางการศึกษาที่เหมาะสม การเล่นจึงไม่ใช่เป็นแค่เรื่องสนุกสนาน แต่ถือเป็นประสบการณ์สำคัญของการพัฒนากระบวนการทางปัญญาที่นำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมที่สูงกว่าอายุจริง และมีความเชื่อว่า ระดับการเรียนรู้ช่วงวัยอนุบาล มี 2 ระดับ คือ ความสามารถที่เด็กทำได้แล้วด้วยตนเอง และความสามารถของเด็กเมื่อได้รับการช่วยเหลือช่องว่างระหว่างสองระดับ เรียกว่า Zone of proximal Development นั่นคือ ถ้าเด็กไม่ได้รับความช่วยเหลือ เด็กก็จะยังคงอยู่ในระดับพัฒนาการเดิม

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยต้องคำนึงถึงความสามารถของเด็กในแต่ละวัยมีจำกัด เพราะความสามารถทางปัญญาภายในของเด็ก และขาดประสบการณ์ทางการศึกษาที่เหมาะสม ปัญหาของบุคคลแต่ละคนมีความสามารถเฉพาะด้าน จะไม่คงอยู่ที่ระดับเดิมที่ตนเองมีตอนเกิด สามารถเปลี่ยนแปลงได้หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม การเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของมนุษย์ ช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ว่า เด็กเรียนรู้โดยรูปแบบที่แตกต่างกัน ถ้าเด็กไม่ได้รับความช่วยเหลือ เด็กก็จะยังคงอยู่ในระดับพัฒนาการเดิม ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม

3. หลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วย

3.1 จากการสำรวจการจัดการกิจกรรมในระดับปฐมวัย พบว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่ทั้งภาครัฐและเอกชนยังใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 และกำลังดำเนินการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาร่างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 การจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ไม่จัดเป็นรายวิชา โดยมีหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ และการจัดกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

1) หลักการจัดประสบการณ์

(1) จัดประสบการณ์การเล่นและเรียนรู้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุลและต่อเนื่อง

(2) เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และบริบทของสังคมที่เด็กอยู่

(3) จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการของเด็ก

(4) จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

(5) ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

2) แนวทางการจัดประสบการณ์

- (1) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้ทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- (2) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- (3) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้
- (4) จัดประสบการณ์ให้เด็กได้คิดริเริ่ม วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำ และนำเสนอความคิดโดยผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
- (5) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆ กัน
- (6) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก สอดคล้องกับบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก
- (7) จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนแทรกคุณธรรม จริยธรรม และการมีวินัย ให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- (8) จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริงโดยไม่คาดการณ์ไว้
- (9) จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน
- (10) จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วม ทั้งการวางแผน การสนับสนุน สื่อ แหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

3.2 หลักของการจัดการศึกษาของ Gagne (อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2561, น. 75) เสนอระบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ 9 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 สร้างความสนใจ (gaining attention) เป็นขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน
- ขั้นตอนที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ (informing the learner of the objective) เป็นการบอกให้ผู้เรียนทราบถึงเป้าหมายหรือผลที่ได้จากการเรียนบทเรียนนั้น
- ขั้นตอนที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิมที่จำเป็น (stimulating recall of prerequisite learned capabilities)
- ขั้นตอนที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ (presenting the stimulus) เป็นการเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ
- ขั้นตอนที่ 5 ให้แนวทางการเรียนรู้ (providing learning guidance) เป็นการช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง ครูอาจแนะนำแนวทางการทำ หรือแนวทางให้ผู้เรียนได้คิด

ขั้นตอนที่ 6 ให้ลงมือปฏิบัติ (eliciting the performance) เป็นการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์

ขั้นตอนที่ 7 ให้ข้อมูลป้อนกลับ (giving feedback) เป็นขั้นที่ครูให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกว่ามีความถูกต้องหรือไม่ อย่างไร และเพียงใด

ขั้นตอนที่ 8 ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ (assessing the performance) เป็นการวัดและประเมินว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนเพียงใด

ขั้นตอนที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ (enhancing retention and transfer) เป็นการสรุป การย้ำ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมาเพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น

3.3 แนวทางการจัดกิจกรรมของ Kolb (1984, อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561, น. 310-311) อธิบายว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างเป็นกระบวนการที่จะดำเนินไปเป็นวงจร คือ ประสบการณ์รูปธรรม (Concrete Experience) การสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Observation) การสรุปเป็นหลักการนามธรรม (Abstract Conceptualization) และการทดลองปฏิบัติจริง (Active Experiment) และกล่าวถึงวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม โดยมี 5 ลักษณะ ดังนี้

- 1) การเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์ของผู้เรียน
- 2) ก่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ที่ท้าทาย อย่างต่อเนื่องและเป็นการเรียนรู้ อย่างมีชีวิตชีวาในการเรียน ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมตลอดเวลา
- 3) มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยตนเอง และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน
- 4) ปฏิสัมพันธ์ทำให้เกิดการขยายตัวของเครือข่ายความรู้ออกไปอย่างกว้างขวาง
- 5) อาศัยการสื่อสารทุกรูปแบบ เช่น การพูด หรือการเขียน การวาดภาพ การแสดง บทบาทสมมติ ซึ่งจะอำนวยให้เกิดการแลกเปลี่ยน การวิเคราะห์ และสังเคราะห์การเรียนรู้

จากการศึกษาหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย สรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ควรเป็นการบูรณาผ่านการเล่น การลงมือกระทำ จากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม โดยมีหลักการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุล เน้นเด็กเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอยู่ ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กตามจุดประสงค์ที่กำหนด การประเมินพัฒนาการให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์และข้อมูลป้อนกลับส่งผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมหรือการแสดงพฤติกรรม ทั้งนี้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก และแนวทางการจัดประสบการณ์ต้องคำนึงถึงพัฒนาการ วุฒิภาวะ และการทำงานของสมองของผู้เรียน ให้เด็กได้ลงมือกระทำ ผ่านประสาทสัมผัส คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง เรียนรู้เรื่องใหม่ใหม่ที่ท้าทายมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน สื่อที่เหมาะสม ปลอดภัย ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุข

4. สนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมและการประเมินทักษะการเรียนรู้ของครูระดับปฐมวัย จำนวน 30 คน โดยได้สาระสำคัญในการสนทนากลุ่มดังนี้

4.1 ทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึง ความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การตั้งคำถาม การค้นหาข้อมูล การลงมือปฏิบัติกิจกรรมจนสำเร็จ การจำและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4.2 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การเล่าเรื่อง การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง ดนตรี เครื่องเคาะจังหวะ การสร้างผลงานหลังฟังนิทานจบ กิจกรรมการประดิษฐ์ การทำโครงงาน ทั้งนี้ครูต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง เพื่อร่วมมือกันส่งเสริมและแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

4.3 การประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้โดยมีการบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนในการตั้งคำถาม การตอบคำถาม การปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน การทดสอบสมรรถนะแบบปฏิบัติการ และการประเมินด้วยแฟ้มสะสมผลงาน

จากสนทนากลุ่ม (Focus Group) สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมและการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นการออกแบบและวางแผนการทำงานของผู้สอนอย่างเป็นระบบ ในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน กระบวนการดำเนินกิจกรรมมีรูปแบบที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ การประเมินทักษะการเรียนรู้สามารถสังเกตและจดบันทึกขณะที่เด็กเข้าร่วมกิจกรรม

ขั้นที่ 2 กำหนดองค์ประกอบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

5. สังเคราะห์ผลการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมโยคะประกอบการเล่านิทาน ทฤษฎีพหุปัญญาของ Gardner (Theory of Multiple Intelligences) รูปแบบลีลาการเรียนรู้ของ VAK (The VAK multi-sensory approach to learning and teaching) พัฒนาการการคิดของ Vygotsky หลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ แนวทางการจัดประสบการณ์ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 หลักของการจัดการศึกษาของ Gagne และแนวทางการจัดกิจกรรมของ Kolb เพื่อกำหนดองค์ประกอบรูปแบบการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้มีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยประกอบด้วย 6 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้า (Perception) กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ครูมีบทบาทด้วยการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนด้วยการใช้ประสาทสัมผัส

องค์ประกอบที่ 2 การทบทวนข้อมูล (Rehearsal) กระบวนการทบทวนข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของเด็ก โดยผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นด้วยคำถาม และร่วมสนทนาเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

องค์ประกอบที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรม (Action) กระบวนการลงมือปฏิบัติกิจกรรม โดยเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมนิทานโยคะ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือและให้คำแนะนำ

องค์ประกอบที่ 4 การเขียน (Write) กระบวนการเขียนภาพ หรือสัญลักษณ์ เพื่อบอกเล่าเหตุการณ์อย่างอิสระ ซึ่งครูมีบทบาทสำคัญในการตั้งประเด็นคำถามเพื่อนำไปสู่การเขียนภาพอย่างมีความหมาย

องค์ประกอบที่ 5 การแสวงหาความรู้ (Inquiry) กระบวนการแสวงหาความรู้จากภาพ ผู้เรียนมีบทบาทในการสนทนาถึงความต้องการในการค้นหาคำตอบที่ต้องการ ครูมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 6 การถ่ายโยงความรู้ (Transfer of Learning) กระบวนการถ่ายโยงความรู้ กระบวนการนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ครูมีบทบาทสำคัญในการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้กระตุ้นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องร่วมกับผู้ปกครอง

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบองค์ประกอบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

6. ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม 4 ชุด เพื่อใช้จัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ชุดจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

ชุดที่	แผนการจัดกิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทเด็ก
1	นิทานโยคะเรื่องถั่วอก	1. ขั้นสร้างความสนใจ ครูมี	1. ขั้นสร้างความสนใจ
2	นิทานโยคะเรื่องฉันทะโต	บทบาทในการกระตุ้นความ	ผู้เรียนมีบทบาทแสดง
3	นิทานโยคะเรื่องกบน้อย	สนใจ ตั้งประเด็นคำถาม	ออกถึงความสนใจ การตั้ง
	ผจญภัย	เพื่อให้เด็กค้นหาคำตอบ	คำถาม ตอบคำถาม
4	นิทานโยคะเรื่องเหยี่ยว	สนทนาแลกเปลี่ยนความ	สนทนาแลกเปลี่ยน ความ
	น้อยหัดบิน	คิดเห็นกับผู้เรียนด้วย	คิดเห็น หรือความรู้เดิม
		บรรยากาศที่เป็นมิตร	ของตนเอง
		2. ขั้นสร้างผลงาน ครูมี	2. ขั้นสร้างผลงาน ผู้เรียน
		บทบาทในการจัด	มีบทบาทในการลงมือ
		สภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการ	ปฏิบัติกิจกรรมเพื่อรับรู้
		เรียนรู้การปฏิบัติกิจกรรม	หรือซึมซับความรู้จากการ
		กระตุ้นให้เด็กคิดและแสดง	ลงมือทำ ร่วมแสดงความคิด
		ความคิดเห็น ให้กำลังใจ	เห็น สรุปข้อมูลกับ
		เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจใน	สมาชิกในกลุ่ม และชั้น
		การแสดงออกผ่านการพูด	เรียน ร่วมสร้างผลงานที่
		หรือการลงมือทำ กระตุ้นให้	แสดงถึงการเรียนรู้ และ
		เด็กจัดเรียงข้อมูล และนำ	การสังเกตผลงานของ
		ผลงานไปใช้เป็นสื่อการ	ตนเองและเพื่อน แสดง
		เรียนรู้ในชั้นเรียน และเปิด	ความคิดเห็น สรุปข้อมูล

ชุดที่	แผนการจัดกิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทเด็ก
		โอกาสให้เด็กสัมผัสกับผลงานได้ตามความสนใจ 3. ขึ้นสร้างองค์ความรู้ ครูจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และประสานงานกับผู้ปกครองในการสร้างสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เพื่อให้เด็กสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ได้ด้วยความเข้าใจและมีความหมาย 4. บันทึกผลการจัดกิจกรรมเพื่อสะท้อนผลที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจกรรมใน 3 ประเด็น คือ ผลที่เกิดกับผู้เรียน ปัญหาในการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้น และแนวทางแก้ไข ซึ่งผลการจัดกิจกรรมนี้จะเป็แนวทางในการนำไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป	และจัดเรียงข้อมูลใหม่ตามคำแนะนำของเพื่อนหรือครู 3. ขึ้นสร้างองค์ความรู้ ผู้เรียนมีบทบาทในถ่ายโยงความรู้ในสถานการณ์สถานการณ์ต่างๆ โดยแสดงท่าทางการอ่านผลงาน หรือการนำผลงานกลับไปปฏิบัติกิจกรรมกับผู้ปกครอง ตามความสนใจ

7. นำแบบประเมินที่ได้เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาเพื่อพิจารณาความถูกต้อง และเหมาะสม พร้อมคำนวณหาค่าความตรงตามเนื้อหาของรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT (IOC) และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ 3 คน โดยเลือกแบบเจาะจงซึ่งมีคุณสมบัติตามเกณฑ์อย่างน้อย 1 ข้อ ดังนี้

1) เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาด้านการศึกษามากกว่าระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ทำงานด้านการศึกษาปฐมวัย หรือการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 5 ปี

2) ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานด้านการศึกษาปฐมวัย หรือการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 10 ปี

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญในตรวจสอบความตรงของเนื้อหา เพื่อพิจารณาความถูกต้อง และเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT คือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศารัตน์ อีธรรมโนรส อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

อาจารย์ฐิติมา คล้ายสุบรรณ ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านหนองนางเล็ง

อาจารย์วิภาดา เชื้อนเพชร

ครูชำนาญการ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ

ทั้งนี้ ตรวจสอบและคำนวณหาค่าความตรงตามเนื้อหาของรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ย 0.75-1.00 แสดงว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

8. นำร่องการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ตามแบบแผนการวิจัย Time Series Design ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ตามแบบแผนการวิจัย Time Series Design

กลุ่ม	ช่วงเวลา			
EP	x_1, O_1	x_2, O_2	x_3, O_3	x_4, O_4

ความหมายของสัญลักษณ์มี ดังนี้

- E หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
- P หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเลือกเจาะจง (Purposive sampling)
- X หมายถึง การกระทำ (Treatment) ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT
- O หมายถึง การสังเกต (Observation)

จากการนำร่องการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สามารถนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งเป็น 4 สัปดาห์ ดังตารางที่ 3.3 - 3.6

ตารางที่ 3.3 ผลการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT สัปดาห์ที่ 1

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
Perception (การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้า)	เป็นกิจกรรมที่เด็กคุ้นเคยเหมาะสมวัย	ควรปรับกิจกรรมให้มีการใช้ทักษะการสังเกตมากขึ้น เช่น สนทนาจากภาพ
Rehearsal (การทบทวนข้อมูล)	1. ระดับคำถามเหมาะสมกับวัย 2. เด็กให้ความสนใจในการสนทนา	ปรับคำถามให้เชื่อมโยงกับขั้น A เช่น การสนทนาทำโยคะ ทบทวนทำโยคะ
Action (การลงมือทำ)	1. การยืดเหยียดร่างกายเด็กสามารถปฏิบัติได้ดี	1. ควรปรับเป็นเรื่องราวที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
	2. เด็กสามารถปฏิบัติทำโยคะได้ดีในบางท่า และบางท่ายังต้องแนะนำและช่วยเหลือ 3. สถานที่ไม่เหมาะสมกับขณะทำกิจกรรมต่อเนื่อง	2. การทบทวนท่าโยคะในชั้นการยืดเหยียดร่างกาย 3. จัดโต๊ะ เก้าอี้ไว้บริเวณโดยรอบเพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่อไปได้ทันที
Writhe (การเขียน)	1. เด็กสามารถวาดภาพได้สอดคล้องกับคำสั่ง 2. เด็กสามารถวาดองค์ประกอบได้เหมาะสม 3. การวาดภาพของเด็กมีลักษณะคล้ายของจริงที่พบในชีวิตประจำวัน 4. เด็กเรียนรู้วิธีการใช้สีจากเพื่อน เช่น การเก็บฝาสีเมจิ, การระบายสีใหม่ทับสีเดิม 5. เด็กบางส่วนสนใจการเขียนเลียนแบบตัวอักษร 6. เด็กใช้เวลาในการวาดภาพนานกว่าเวลาที่กำหนด	1. เพิ่มเวลาในการดำเนินกิจกรรม 2. ออกแบบกิจกรรมให้มีการเขียนตามตัวอักษร
Inquiry (การแสวงหาความรู้)	เล่าถึงภาพวาดของตนเองได้สอดคล้องกับภาพที่วาด แต่รายละเอียดการเล่าน้อยกว่าการเล่ากับเพื่อนขณะวาด	1. สังเกตและบันทึกคำพูดของเด็กขณะปฏิบัติกิจกรรม 2. ปรับให้มีการแสดงผลงานเพื่อกระตุ้นความสนใจ
Transfer (การถ่ายโยงความรู้)	เด็กเล่าผลงานเป็นคำๆ ต่างจากการเล่าขณะวาดภาพ และการเล่าขณะครูจดบันทึก	ปรับเป็นการนำผลงานกลับบ้านเพื่อเล่าให้ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวฟัง และครูจดบันทึกข้อมูลจากผู้ปกครอง

ตารางที่ 3.4 ผลการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT สัปดาห์ที่ 2

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
Perception (การปฏิสัมพันธ์ กับสิ่งเร้า)	1. เป็นกิจกรรมที่เด็กคุ้นเคย เหมาะสมวัย 2. เด็กให้ความสนใจในการสนทนา ตอบคำถาม 3. เวลาไม่พอต่อการดำเนินกิจกรรม	เพิ่มเวลาในการดำเนินกิจกรรม
Rehearsal (การทบทวนข้อมูล)	1. กิจกรรมเหมาะสมกับความสนใจ ของเด็ก 2. เด็กให้ความสนใจในการสนทนา และร่วมกิจกรรม 3. เวลาไม่เพียงพอในการดำเนิน กิจกรรม	เพิ่มเวลาในการดำเนินกิจกรรม
Action (การลงมือทำ)	1. เด็กสามารถปฏิบัติทำโยคะได้ดีใน บางท่าและบางท่ายังต้องแนะนำ และช่วยเหลือ 2. เวลาไม่เพียงพอในการดำเนิน กิจกรรม	1. เพิ่มการเป็นผู้นำ ผู้ตาม 2. เพิ่มเวลาในการดำเนินกิจกรรม
Writhe (การเขียน)	1. เด็กสามารถวาดภาพได้สอดคล้อง กับคำสั่ง 2. เด็กสามารถวาดองค์ประกอบได้ เหมาะสม 3. การวาดภาพของเด็กมีลักษณะ คล้ายของจริงที่พบในชีวิตประจำวัน 4. เด็กสนใจการเขียนที่สอดคล้องกับ ภาพที่วาด	1. เพิ่มเวลาในการดำเนินกิจกรรม 2. ออกแบบกิจกรรมให้มีการเขียน ตามตัวอักษรที่สอดคล้องกับจากที่ วาด
Inquiry (การแสวงหา ความรู้)	เล่าถึงภาพวาดของตนเองได้ สอดคล้องกับภาพที่วาด แต่รายละเอียดการเล่าน้อยกว่าการ เล่ากับเพื่อนขณะวาด	ปรับกระบวนการแสวงหาความรู้ให้ เกิดการแสวงหาตามความสนใจ และความต้องการจากชั้น A เช่น การเปิดโอกาสให้คัดลอกคำที่ ต้องการ
T : Transfer (การถ่ายโยง ความรู้)	1. เด็กเล่าผลงานเป็นคำๆ เฉพาะ ภาพที่ตนเองวาด 2. เด็กร้อยละ 20 ที่สนใจการแสดง ผลงานกลุ่มในชั้นเรียน	1. ปรับเป็นการแลกเปลี่ยน เผยแพร่ ทบทวนความรู้แก่เพื่อนใน ชั้นเรียน

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
	3. เด็กร้อยละ 10 ที่ผู้ปกครองสะท้อนการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2. ให้เด็กนำผลงานกลับบ้านการเล่าให้ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวฟัง และครูจัดบันทึกข้อมูลจากผู้ปกครอง

ตารางที่ 3.5 ผลการศึกษาและพัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT สัปดาห์ที่ 3

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
Perception (การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้า)	1. เป็นกิจกรรมที่เด็กคุ้นเคย เหมาะสมวัย 2. เด็กให้ความสนใจในการสนทนาตอบคำถาม	-
Rehearsal (การทบทวนข้อมูล)	1. กิจกรรมเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก 2. เด็กให้ความสนใจในการสนทนาและร่วมกิจกรรม 3. เด็กแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในการเล่าเรื่อง เพื่อยืดเหยียดร่างกาย	ปรับเนื้อหาในการเล่าเรื่องระหว่างยืดเหยียดร่างกายให้เป็นตัวละครในนิทาน เพื่อเชื่อมโยงกิจกรรมแบบคิดย้อนกลับ หรือคิดวางแผน
Action (การลงมือทำ)	เด็กสามารถปฏิบัติทำโยคะได้ดีในบางท่า และบางท่ายังต้องแนะนำและช่วยเหลือ	-
Writhe (การเขียน)	1. เด็กสามารถวาดภาพได้สอดคล้องกับคำที่ต้องการเขียน 2. เด็กสามารถวาดองค์ประกอบได้เหมาะสม 3. การวาดภาพของเด็กมีลักษณะเล่าถึงประสบการณ์เดิมในชีวิตประจำวัน 4. เด็กสนใจการเขียนที่สอดคล้องกับภาพที่วาด 5. เด็กเปรียบเทียบคำที่เขียนระหว่างผลงานเพื่อนหรือครู 6. เด็กชี้แนะคำที่เพื่อนต้องการ 7. เด็กสร้างคำใหม่ที่ต้องการจากพยัญชนะที่เสียงใกล้เคียงกัน	-

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
Inquiry (การแสวงหา ความรู้)	1. เด็กบอกคำใหม่ที่ต้องการเขียน 2. เด็กคัดลอกคำที่ต้องการได้ถูกต้อง 3. เด็กบอกคำใหม่ที่ต้องการรู้ แต่ไม่ต้องการวาดภาพและเขียนเพิ่ม 4. เด็กตื่นเต้น และสนใจตัวอักษรที่ตนเองเขียน 5. เด็กภูมิใจผลงานตนเอง และชื่นชมผลงานเพื่อน 6. เด็กหาสิ่งของในห้อง หรือของใช้ส่วนตัวเพื่อวาดภาพ	-
Transfer (การถ่ายโยง ความรู้)	1. เด็กเล่าผลงานของตนเองให้เพื่อนฟัง 2. เด็กเปรียบเทียบอักษรของตนเองและเพื่อน 3. เด็กสนใจผลงานเพื่อนที่จัดแสดงในชั้นเรียน 4. เด็กร้อยละ 15 ที่ผู้ปกครองสะท้อนการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	-

ตารางที่ 3.6 ผลการศึกษาและพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT สัปดาห์ที่ 4

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
Perception (การปฏิสัมพันธ์ กับสิ่งเร้า)	1. เป็นกิจกรรมที่เด็กคุ้นเคย เหมาะสมวัย 2. เด็กให้ความสนใจในการสนทนาตอบคำถาม	-
Rehearsal (การทบทวนข้อมูล)	1. กิจกรรมเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก 2. เด็กให้ความสนใจในการสนทนาและร่วมกิจกรรม 3. เด็กแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในการเล่าเรื่องเพื่อยืดเหยียดร่างกาย	-

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
Action (การลงมือทำ)	เด็กสามารถปฏิบัติทำโยคะได้ดีในบางท่า และบางท่ายังต้องแนะนำและช่วยเหลือ	-
Writhe (การเขียน)	1. เด็กสามารถวาดภาพได้สอดคล้องกับคำที่ต้องการเขียน 2. เด็กสามารถวาดองค์ประกอบได้เหมาะสม 3. การวาดภาพของเด็กมีลักษณะเล่าถึงประสบการณ์เดิมในชีวิตประจำวัน 3. เด็กสนใจการเขียนที่สอดคล้องกับภาพที่วาด (การแสวงหาความรู้) 4. เด็กเปรียบเทียบ อักษร และคำที่เขียน ระหว่างผลงานเพื่อน หรือครู (การถ่ายโยงความรู้) 5. เด็กชี้แนะคำที่เพื่อนต้องการ (การถ่ายโยงความรู้) และเฝ้าสังเกตและชี้แนะจนผลงานเพื่อนสมบูรณ์ 6. เด็กสร้างคำใหม่ที่ต้องการ และเป็นปัญหุนะที่เสียงใหญ่เคียงกัน (การแสวงหาความรู้/การถ่ายโยงความรู้)	ออกแบบกิจกรรมให้วาดภาพและเขียนคำที่ต้องการลงในผลงานได้อย่างหลากหลาย
Inquiry (การแสวงหาความรู้)	1. เด็กบอกคำใหม่ที่ต้องการเขียน 2. เด็กคัดลอกคำที่ต้องการได้ถูกต้อง 3. เด็กบอกคำใหม่ที่ต้องการรู้ แต่ไม่ต้องการวาดภาพและเขียนเพิ่ม 4. เด็กตื่นเต้น และสนใจตัวอักษรที่ตนเองเขียน 5. เด็กภูมิใจผลงานตนเอง และชื่นชมผลงานเพื่อน 6. เด็กหาของในห้อง หรือของใช้ส่วนตัวเพื่อวาดภาพที่ต้องการ 7. เด็กสนใจเขียนคำที่ไม่ใช่เสียงปัญหุนะเดียวกัน 8. เด็กสนใจเขียนเป็นวลี หรือประโยค	-

ขั้นตอน	ผลการสังเกต	แนวทางการพัฒนา
Transfer (การถ่ายโยง ความรู้)	1. เด็กเล่าผลงานของตนเองให้เพื่อน ฟัง 2. เด็กเปรียบเทียบอักษรของตนเอง และเพื่อน 3. เด็กสนใจผลงานที่ผลงานเพื่อนที่ จัดแสดงในชั้นเรียน 4. เด็กร้อยละ 15 ที่ ผู้ปกครอง สะท้อนการนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	เพิ่มช่องทางการสื่อสารระหว่างครู กับผู้ปกครอง

ผลการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT 4 สัปดาห์ พบว่า ขั้นตอน P (Perception) และ R (Rehearsal) จะเกิดขึ้นพร้อมกันระหว่างที่เด็กเกิดการปฏิสัมพันธ์กับสื่อด้วยการสังเกตภาพ เด็กจะเกิดการคิดเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับภาพ และสำรวจรายละเอียด คาดคะเนความเป็นไปได้ของรายละเอียดของภาพ และรวบรวมข้อมูลในการสนทนาและสื่อสารด้วยการพูด หรือ/และการแสดงท่าทาง และเมื่อครูตอบสนองความสนใจ เพื่อนร่วมชั้นจะร่วมแสดงความคิดเห็น และท่าทางตามความสนใจ และสนุกสนานกับกิจกรรม ดังนั้นการดำเนินกิจกรรมขั้นนี้จึงควรเป็นไปแบบเชื่อมโยง และร้อยเรียงไปพร้อมกัน ทั้งนี้ขั้นตอน W (Write), I (Inquiry) และ T (Transfer) พบว่า เด็กจะแสดงพฤติกรรมการพูด และการกระทำ ไปพร้อมกันอย่างเป็นธรรมชาติ และเด็กสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม และแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อน การชื่นชมผลงานเพื่อน และความภูมิใจในการนำเสนอผลงานของตนเอง ดังนั้นควรเป็นไปในลักษณะการบูรณาการอย่างสมดุลเพื่อให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และสนุกกับการใช้ทักษะทางภาษา ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ดีในเรื่องที่ยากขึ้น

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

9. ผู้วิจัยสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ทฤษฎีแนวคิดพื้นฐาน
- 2) แนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนา
- 3) จุดมุ่งหมาย
- 4) องค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT
- 5) กระบวนการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT
- 6) ผลการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT
- 7) บทบาทของครู
- 8) บทบาทของผู้เรียน
- 9) การนำไปใช้

- 10) แผนการจัดกิจกรรมนิทานโยคะเรื่องถั่วอก
- 11) แผนการจัดกิจกรรมนิทานโยคะเรื่องฉันทะโตเร็วๆ
- 12) แผนการจัดกิจกรรมนิทานโยคะเรื่องกบน้อยผจญภัย
- 13) แผนการจัดกิจกรรมนิทานโยคะเรื่องเหยี่ยวน้อยหัดบิน

9. ตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT โดยมีขั้นตอนดังนี้

9.1 ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ระดับความคิดเห็นต่อคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย ด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรม ด้านความเหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย ด้านความเหมาะสมของกระบวนการจัดกิจกรรม ด้านความเหมาะสมของสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความหมายดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมมาก
3 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมน้อย
1 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมน้อยมาก

ส่วนที่ 2 คำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

9.2 นำแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน โดยเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการเลือก คือ

1) สำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาปฐมวัย การพัฒนาหลักสูตรและการสอน การวัดและการประเมินผลการศึกษา วิทยาศาสตร์ทางกายและการเคลื่อนไหว

2) เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์การสอนหรือทำงานด้านการศึกษาปฐมวัย อย่างน้อย 5 ปี หรือ เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์การสอนหรือทำงานด้านการศึกษาปฐมวัย อย่างน้อย 10 ปี

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIR และคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT คือ

2.1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย และการพัฒนาหลักสูตร

อาจารย์ ดร.พีระพร รัตนกิตต์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.อารีย์ พรหมเล็ก อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 อาจารย์สมศักดิ์ สุวรรณนำปน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านมอแดง (สิงห์ทองประชา
 สวรรค์) จังหวัดกำแพงเพชร

2.2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านกิจกรรมทางกาย

อาจารย์ ดร.มานิกา แสงหิรัญ อาจารย์ประจำสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อาจารย์รุ่งนภา นัยยุติ ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
 โรงเรียนคูสลอด2 (ชมเข้มวิทยอุปถัมภ์)

ดร.กิตติศักดิ์ เกตุนุติ ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านหนองกุ้งโนนทัน

2.3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนระดับปฐมวัย

อาจารย์นันทยากรณ์ วัฒนา ครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลลำปาง

อาจารย์นัฐตินา ตุลาการ ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 5

อาจารย์เสาวนีย์ ทองนา ครูปฏิบัติการ โรงเรียนผดุงวิทย

อาจารย์ละออ ชมชื่น ครูปฏิบัติการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองหล่ม

ทั้งนี้ ตรวจสอบและคำนวณหาค่าความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ย 4.61 แสดงว่าคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ย 4.61 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ขั้นที่ 5 สร้างกรอบแนวคิดและกำหนดคุณลักษณะของทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

10. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นไปตามพัฒนาการตามวัยต่างๆ เป็นลำดับขั้นตามธรรมชาติ จากขั้นหนึ่งไปสู่ขั้นหนึ่ง ทักษะการเรียนรู้ หมายถึง สะท้อนการเรียนรู้ ด้วยการแสดงออกทางการพูด การแสดงความคิดเห็น การกระทำที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้าด้วยประสาทสัมผัส ด้วยอารมณ์ ความรู้สึกที่กระตือรือร้น สนใจในการเรียนรู้ตามวัย สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2554) กล่าวว่า การประเมินการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ไม่ควรเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสะท้อนปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมและความสามารถที่เกิดขึ้น กุลยา ตันติผลาชีวะ (2549) กล่าวถึงแบบประเมินเชิงสถานการณ์ (Performance test) โดยกำหนดขอบเขตการสังเกตการกระทำ และการแสดงพฤติกรรมที่ตอบสนองข้อความถามของแต่ละสถานการณ์ (Modified Essay Question) ซึ่งคำถามมีลักษณะกระตุ้นให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่แสดงถึงทักษะการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการประเมินที่กำหนด เชวง ช้อนบุญ (2554) ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดกิจกรรมการสอนแบบ MATH-3C เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ได้แก่ ทักษะการเปรียบเทียบ ทักษะการจัดประเภท ทักษะการจับคู่ ทักษะการเรียงลำดับ ทักษะการนับ ทักษะการรู้ค่าจำนวน ทักษะการวัด ทักษะการ

บอกตำแหน่ง เป็นแบบทดสอบปฏิบัติจริงรายบุคคล ประกอบด้วย คำถามกระตุ้นการปฏิบัติ และชุดอุปกรณ์ให้เด็กลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง กำหนดเวลา 1 นาที อัญชลี ไสยวรรณ (2548) ศึกษาการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนทักษะการคิดแสวงหาความรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่ การเชื่อมโยงข้อมูล บอกความรู้สึกในสิ่งที่อยากรู้ การให้ข้อมูล บอกจุดบอดของปัญหา ประเมินความคิดของตนเอง การประเมินความก้าวหน้า ใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติการ ประกอบด้วยคำถาม เพื่อประเมินจากสถานการณ์เป็นระยะ และเพื่อให้แสดงความสามารถตามวัตถุประสงค์ของการ ทดสอบ และชบา พันธุ์ศักดิ์ (2550) ศึกษาการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ และการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการร่วมงานอย่างมีส่วนร่วมรู้สึกระหว่างผู้ปกครองและครูเพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย ทักษะชีวิตเด็กปฐมวัย ได้แก่ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การจัดการกับอารมณ์ ใช้แบบวัดทักษะชีวิตเด็กปฐมวัยแบบปฏิบัติการ ด้วยการใช้ของเล่น ที่สามารถได้ทั้งหญิงและชาย 2 ชุด โดย 1 ชุดของเล่นมีตำหนิ จากนั้นใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้เด็ก แสดงพฤติกรรมโดยการบอก ถาม เลือกลง ยืนยัน ขี้ภาพ อธิบาย ตัดสินใจ

11. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มครูระดับปฐมวัยเกี่ยวกับแนวทางการประเมินทักษะ การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย พบว่า การประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นการประเมินผล พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เรียน เช่น การตั้งคำถาม การตอบคำถาม การปฏิบัติกิจกรรมได้อย่าง เหมาะสมตามวัย สามารถสังเกตได้จากการแสดงของพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ทักษะการ เรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เกิดจากการคิด ความรู้สึก สื่อ บุคคล สถานเหตุการณ์

สรุปได้ว่า ทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นพัฒนาการของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถ ด้านใดด้านหนึ่ง ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสื่อ หรือสถานการณ์ ส่งผลจาก สังเกต การสำรวจ การรวบรวมข้อมูล การสื่อสาร และทัศนคติ ต่อสื่อ บุคคล และสถานเหตุการณ์

12. กำหนดคุณลักษณะของทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เชิงสถานการณ์ เป็นการตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้เด็กแสดงพฤติกรรมด้วยการพูด การกระทำ ซึ่งการแสดงออกทาง พฤติกรรมสื่อถึงทักษะการเรียนรู้ทั้ง 5 ทักษะ ได้แก่ 1) การสังเกต 2) การสำรวจ 3) การรวบรวม ข้อมูล 4) การสื่อสาร และ 5) การแสดงทัศนคติ ซึ่งการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย สามารถอธิบายได้ดังนี้

12.1 การสังเกต หมายถึง ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสทำหน้าที่รับรู้ข้อมูล แล้วบอกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ได้ เช่น ชื่อ สี ขนาด จำนวน

12.2 การสำรวจ หมายถึง ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสช่วยในการรับรู้ข้อมูล ตามคุณลักษณะ หรือคุณสมบัติที่สัมพันธ์กันได้ เช่น สี การใช้งาน ประเภท ลักษณะ คุณสมบัติ

12.3 การรวบรวมข้อมูล หมายถึง การทบทวน พิจารณาข้อมูลจากประสบการณ์เดิม เชื่อมโยงกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ เช่น การนับ การบอก การเล่าเรื่อง การแสดงพฤติกรรม

12.4 การสื่อสาร หมายถึง การใช้ทักษะการฟัง เพื่อตอบสนองด้วยการพูดหรือสนทนา ได้สอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น การบอก การเล่าเรื่อง การตั้งคำถาม

12.5 การแสดงทัศนคติ หมายถึง การพิจารณาตัดสินใจการแสดงความคิดเห็นด้วยการพูด หรือการแสดงพฤติกรรมต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเชิงบวกได้สอดคล้องกับเหตุการณ์ เช่น การบอก การเล่าเรื่อง การตั้งคำถาม

ขั้นที่ 6 ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

13. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเชิงสถานการณ์ ให้มีความเหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 4-5 ปี จำนวน 10 สถานการณ์ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องกัน โดยใช้คำถาม เพื่อให้เด็กปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของแบบประเมินที่กำหนด กำหนดคะแนนเต็ม 30 คะแนน และ 1 ข้อกำหนดเวลา 3 นาที จากนั้นสร้างคู่มือการใช้แบบทดสอบโดยมีรายละเอียด ดังนี้

13.1 หลักการและเหตุผล

13.2 วัตถุประสงค์

13.3 คำชี้แจง

13.4 ลักษณะของการประเมิน

13.5 การดำเนินการประเมิน

1) บทบาทผู้ดำเนินการประเมิน

2) บทบาทของเด็ก

13.6 ตัวอย่างสถานการณ์ประเมินการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย 10 สถานการณ์ พร้อมเกณฑ์การบันทึกคะแนน

14. นำเสนอแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการเลือก ดังนี้

1) เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท และสำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาปฐมวัย หรือการวัดและการประเมินผลการศึกษา

2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอน หรือทำงานด้านการศึกษาปฐมวัย อย่างน้อย 5 ปี

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญในตรวจสอบความถูกต้องของเชิงเนื้อหาของแบบการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย และคู่มือการใช้แบบการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ได้แก่

อาจารย์พรรัก อินทามะระ

อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ขวัญใจ จริยาทัศน์กร อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

อาจารย์ศรชัย อุตสินอก

ครูใหญ่โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง นครนายก

ทั้งนี้ ตรวจสอบความถูกต้องของเชิงเนื้อหาของแบบการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ย 0.80-1.00 แสดงว่าแบบการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย มีความสอดคล้องระหว่างข้อความบ่งชี้ในการประเมินกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

15. ปรับแก้ไขแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะ โดยข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ว่า ควรปรับแก้สีของภาพให้มีลักษณะเหมือนจริง ขนาดของภาพในแต่ละสถานการณ์ควรมีขนาดเท่ากัน และการใช้คำถามและเกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม

16. ทดลองใช้แบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (Try Out) กับเด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ที่มีอายุ 4 - 5 ปี จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 25 คน โดยครูประจำชั้นเป็นผู้ใช้แบบประเมินกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล พบว่า การใช้คำถาม ภาพและเกณฑ์การประเมินเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย แต่เนื่องจากกระบวนการประเมินเชิงปฏิบัติการเป็นรายบุคคล ประกอบด้วยคำถาม อุปสรรค และแบบบันทึก ส่งผลให้เกิดความล่าช้าและเกิดความสับสน ดังนั้นคู่มือการใช้แบบการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยจึงเพิ่มบทบาทของผู้ช่วยการประเมิน

17. จากนั้นวิเคราะห์นำเสนอข้อมูลค่าความยากง่าย ทั้งฉบับมีค่าระหว่าง 0.43 -0.70 ค่าอำนาจจำแนก ทั้งฉบับมีค่าระหว่าง 0.31-0.37 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่า 0.89 แสดงว่าแบบการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยสามารถนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ใช้เวลาประมาณ 16 สัปดาห์ สามารถจำแนกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

4.1 ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

1) ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ไปยังโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต สาขาลำปาง เพื่อนำร่องรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

2) ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

3) นำข้อมูลมาสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย และสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

4.2 ระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

1) ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ไปยังโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต สาขาลำปาง เพื่อทดลองจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

2) ทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT กับนักเรียนชั้นอนุบาลปี

ที่ 2 อายุ 4 - 5 ขวบ จำนวน 21 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือวันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี โดยใช้แบบแผนการวิจัย Pretest-Posttest One Group Design ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 แบบแผนการวิจัย Pretest-Posttest One Group Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
EP	T ₁	X ₁	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์มี ดังนี้

- E หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
- P หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเลือกเจาะจง (Purposive sampling)
- T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง (Pretest)
- X₁ หมายถึง การกระทำ (Treatment) ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT
- T₂ หมายถึง การทดสอบหลังที่จะจัดกระทำทดลอง (Protest)

20. นำข้อมูลจากการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขนาดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ เพื่อสรุปและอภิปรายผลต่อไป

1. ประเมินทักษะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเชิงสถานการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนการทดลอง

2. ทดลองจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เป็นเวลา 8 สัปดาห์

3. ประเมินทักษะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง หลังการทดลองด้วยแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเชิงสถานการณ์ ชุดเดียวกันกับก่อนการทดลอง

3) เก็บคะแนนจากการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยก่อนทดลองและหลังการทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ระยะที่ 3 การขยายผลรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 3 การขยายผลรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

1. ผู้วิจัยบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการวิจัยในหัวข้อการจัดกิจกรรมและปฏิบัติการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย เนื่องจากพัฒนาการทางภาษา เกิดจากทักษะการคิดและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นผู้ช่วยวิจัยในการใช้รูปแบบการจัดดังตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 รายละเอียดหัวข้อในการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน

ลำดับ ที่	หัวข้อรายวิชา	กระบวนการบูรณาการ
1	กลวิธีการจัดประสบการณ์ทางภาษา และการประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ด้านภาษา	1. ผู้วิจัย อธิบายรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT 2. นักศึกษา ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT และวิเคราะห์ประเด็น ดังนี้ 1) ประสพการณ์สำคัญ 2) วิธีและเครื่องมือประเมินพัฒนาการ 3. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลวิธีการจัดประสบการณ์ทางภาษา และการประเมินพัฒนาการที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560
2	การเลือกและประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาในการพัฒนาภาษา	1. ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนตามกระบวนการแบบ PRAWIT 2. นักศึกษาวิเคราะห์กระบวนการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ในประเด็นดังนี้ 1) สื่อกระบวนการจัดกิจกรรม 2) ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 3) สื่อในการจัดกิจกรรมเปลี่ยนเป็นอะไรได้บ้าง พร้อมยกตัวอย่าง 3. ผู้วิจัยและนักศึกษาสอนทนาเกี่ยวกับแนวทางการใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย
3	การส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา	1. นักศึกษาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมตามกระบวนการแบบ PRAWIT 2. นักศึกษาสาธิตกระบวนการจัดกิจกรรม

สัปดาห์ ที่	หัวข้อรายวิชา	กระบวนการบูรณาการ
		3. ผู้วิจัยและนักศึกษารวมแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดกิจกรรมของ แต่ละกลุ่ม
4	การจัดประสบการณ์ด้านภาษาให้กับเด็ก ในสถานศึกษาปฐมวัย	นักศึกษาปฏิบัติการจัดกิจกรรมใน สถานศึกษา

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ไปยังโรงเรียนผดุงวิทยา (วัดศรีบุญเรือง) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านศรีบุญเรือง) สังกัดเทศบาลนครลำปาง โรงเรียนเทศบาลอนุบาลลำปาง (เขลางค์รัตน์อนุสรณ์) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหนองหล่ม สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

3. ผู้วิจัยประสานงานกับโรงเรียน และครูประจำชั้น พร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมของนักศึกษา และรายละเอียดของการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน พร้อมนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการดำเนินกิจกรรม

4. ผู้ช่วยนักวิจัย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือวันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี โดยใช้แบบแผนการวิจัย Pretest-Posttest One Group Design ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 3.9

ตารางที่ 3.9 แบบแผนการวิจัย Pretest-Posttest One Group Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
EP	T_1	X_1	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์มี ดังนี้

E หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

P หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเลือกเจาะจง (Purposive sampling)

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง (Pretest)

X_1 หมายถึง การกระทำ (Treatment) ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังที่จะจัดกระทำทดลอง (Protest)

5. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขนาดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ เพื่อสรุปและอธิบายผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กรูปฐมวัย

1) ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม 4 ชุด เพื่อใช้จัดกิจกรรมแบบ PRAWIT และนำร่องการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ด้วยวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) 4 สัปดาห์ และนำเสนอข้อมูลการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ในรูปความเรียง

2) นำแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และนำคะแนนที่ได้มาแปลผลความหมาย ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความหมาย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง เหมาะสมมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง เหมาะสมน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง เหมาะสมน้อยมาก

5.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ของเด็กรูปปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT ของกลุ่มทดลองและกลุ่มขยายผล ด้วยนำแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กรูปปฐมวัย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขนาดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ และนำเสนอข้อมูล ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการวัดค่าเฉลี่ยของแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT และวัดค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง และการขยายผล โดยใช้สูตร วาโร เพ็งวีสต์ (2551, น. 284) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
n	แทน	จำนวนตนในกลุ่มหรือข้อมูลทั้งหมด

2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้ในการวัดการกระจายข้อมูล โดยใช้สูตร พิสนุ พงศรี (2549, น. 275)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
x		แทน	ข้อมูลหรือคะแนนแต่ละจำนวน
$\bar{x}$		แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum(x - \bar{x})^2$		แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n		แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างหรือข้อมูลทั้งหมด

3) การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity Evidence) โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบ PRAWIT และแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งคำนวณจากสูตรของ บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2554, 13-16) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) ค่าความยากง่าย (Difficulty) โดยการคำนวณผลจากการทดลองใช้แบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (Try Out) กับเด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัว โดยใช้สูตร (สุวิมล ติกรารักษ์, 2550, น.170) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ความง่าย
	R	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้ตารางจุง-เตท์-ฟาง (Chung-The-Fan) โดยคำนวณจากผลจากการทดลองใช้แบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (Try Out) กับเด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัว

4) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตามวิธีของคอนบรา (Cronbach) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-coefficient) ซึ่งสามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (สุวิมล ติกรานันท์, 2550, น.175)

$$\alpha = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อความในแบบประเมิน
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าขนาดที่ส่งผล (Effect Size) โดยใช้สูตร Coen's d (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2557, น.138)

$$d = \frac{t}{\sqrt{n}}$$

เมื่อ	d	แทน	ค่าขนาดของการส่งผลของ Coen's d
	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน – distribution
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง